

си да из вѣгнѣ опасность тѣ, напредваше безъ страха и
безъ да умали вѣрзинъ-тѣ на ковылѣ-тѣ, зачто-то зна-
ше че коньетѣк на дыбы-тѣ мѣ непріятели вѣхъ по не о-
труѣни и по аборити отъ неи-ж. И тѣй пристигнѣ
до Средж-тѣ на пѣтѣ кѣмъ войскъ-тѣ; и като пребала-
ваше единъ халъ видѣк не надежно бѣ ужасно почудба-
ние, единого отъ хора-та си, да вѣзлица пѣшомъ по хал-
ма. Той отъ самосесеси, вѣше трагнѣла по дырки-тѣ на
господарѣ си, за да мѣ по слѹгѣ на лова, привѣска-
ніе-то като вѣга ше Г. Беаль, тропаніе-те на конѣ-тѣ и
вѣка-ти на раздраженны-тѣ гонители задѣхъ халъ, и да
не вѣхъ сѧ задали еще задохъ на пѣшица да развере
опасность-тѣ бѣ кои-жто безъ надежи сѧ намѣри. Безъ
закавж колѣничи предъ господаремъ си, и като простираж
молеки ржцѣк изѣмка отчамни, помоцъ господине Беаль!
отарви ма ступанина съмъ, еще вѣща на шесть хлочесты
чада!

Никога молга не сѧ чѣ толко скоро, и не сѧ испла-
ни толко юнашки; за свое-то си спасеніе че вѣгаше
толко вѣрже полковники, на часъ држни юздахъ-тѣ на ко-
вилѣ-тѣ, скочи отъ неи-ж, и като і-ж предадѣ на молекни-
ка си, рече мѣ: спаси сѧ и като стигнешъ бѣ лагера речи
да дойдажъ да ма погреѣжъ честно. И тѣй сѧ раздѣ-
лихъ единъ отъ дрѣги, единій да сѧ спасе а дрѣгій да
сѧ пожре, както бѣрбаше, слѣдѣ малко време че-то хал-
мѣ-ти вѣше голѣ и не вѣше вѣзмохно да сѧ скрые нѣка-
дѣк; Г. Беаль мыслаше само какъ да продадѣ живота си
по скжпо. Отѣкми сѧ той часъ и като сѣдихъ ииско ожи-
даша дыбы-тѣ, кои-то слѣдѣ единъ минутѣ сѧ зададохъ
на валога. Полковникъ-ти видѣк тогдаи сѧ неискаженно
почудбание че, като җаминѹвахъ по край него като вѣлцы
погѣснѣли и сички вѣхъ сѧ бѣрбели само бѣ конника ко-
го-то станѣ три мила какъ гонати, и като не имахъ
никакво понятіе за пѣшеходецъ никой го не пригледа че